

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Hrudkovou v právní věci žalobkyně **Jaroslavy P.**, IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx, zast. JUDr. Jiřím Juříčkem, advokátem, se sídlem Advokátní kancelář, Údolní 5, 602 00 Brno, proti žalovaným: **1. ECOTONER ECONOMIC a ECOLOGIC, v. o. s.**, IČ: 41691491, se sídlem Rychnovská 408, 190 00 Praha 9, **2. Josefu M.**, bytem xxx, xxx a **3. Ing. Ondřeji M.**, bytem xxx, xxx, všichni zast.: JUDr. Luděk Trundou, advokátem, se sídlem Advokátní kancelář, Na Nivách 1019/25, 141 00 Praha 4, o zaplacení částky 1,120.000,-- Kč s přísl.,

t a k t o :

I. Žaloba o uložení povinnosti žalovaným zaplatit společně a nerozdílně žalobkyni částku 1,120.000,-- Kč s příslušenstvím, zákonným úrokem z prodlení ve výši 2 % ročně z částky 80.000,- Kč ode dne 21. 12. 2003, z částky 80.000,-- Kč ode dne 21. 1. 2004, z částky 80.000,-- Kč ode dne 21. 2. 2004, z částky 80.000,-- Kč ode dne 21. 3. 2004, z částky 80.000,- Kč ode dne 21. 4. 2004, z částky 80.000,-- Kč ode dne 21. 5. 2004, z částky 80.000,-- Kč ode dne 21. 6. 2004, to vše do zaplacení, dále ve výši 2,5 % ročně z částky 80.000,-- Kč ode dne 21. 7. 2004, z částky 80.000,-- Kč ode dne 21. 8. 2004, to vše do zaplacení, dále ve výši 3 % ročně z částky 80.000,-- Kč ode dne 21. 9. 2004, z částky 80.000,-- Kč ode dne 21. 10. 2004, z částky 80.000,-- Kč ode dne 21. 11. 2004, z částky 80.000,-- Kč ode dne 21. 12. 2004, z částky 80.000,-- Kč ode dne 21. 1. 2005, to vše do zaplacení, **s e z a m í t á.**

II. Žalobkyně je **p o v i n n a** zaplatit žalovaným k rukám jejich právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši **60.600,-- Kč**, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Návrh žalobce na rozšíření žalobního petitu na částku 2,080.000,-- Kč s přísl. **s e n e p ř i p o u š t í.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se na žalovaných domáhala zaplacení částky ve výši 1,120.000,-- Kč s přísl. s odůvodněním, že v rámci své podnikatelské činnosti vypomáhala 1. žalovanému s rozvíjením obchodních aktivit společnosti, zajištěním a rozšířením obchodní sítě, zprostředkování obchodů apod. a žalovaný se zavázal smlouvou nazvanou jako »Uznání závazku« hradit žalobkyni měsíčně částku 80.000,-- Kč. Žalobkyně požaduje uhrazení dlužných částek za období od prosince 2003 do ledna 2005 v celkové výši 1,120.000,-- Kč.

Žalovaní č. 2. a 3. jako společníci veřejné obchodní společnosti ručí za závazky společnosti celým svým majetkem, a tudíž pohledávka je vůči nim uplatněna z titulu ručení.

Žalobkyně navrhla podáním ze dne 16. 1. 2009 změnu a rozšíření žaloby, kdy požadovala uhrazení dlužných částek za období od února 2005 do ledna 2006, tj. za dalších 12 měsíců po 80.000,-- Kč, celkem tedy 960.000,-- Kč.

Soud ve smyslu ust. § 95 o. s. ř. změnu návrhu nepřipustil, a to z důvodu hospodárnosti řízení a nutnosti dalšího dokazování.

Žalovaní ve svém vyjádření k žalobě nepopřeli, že na základě ústní dohody a vzájemných rodinných vztahů probíhala mezi žalobkyní a žalovanými spolupráce, a to od roku 1994 do roku 1996, kdy od roku 1997 nevykonávala ani žalobkyně ani její manžel pro žalované fakticky žádnou činnost.

Žalovaní poukázali na to, že v době vystavení uznání závazku nazvaného v žalobě jako »Smlouva« ze dne 19. 12. 1997 neexistovaly ze strany žalovaných vůči žalobkyni žádné dluhy. Poukázali na to, že uznání dluhu je jednostranný právní úkon adresovaný věřiteli, který lze učinit až poté, co dluh vznikl. Žalovaní namítali, že pokud jde o vznik smlouvy a uznání závazku, pak tyto úkony nemají řádné náležitosti dle zákona. Dále doplnili, že k ukončení vzájemné spolupráce došlo v r. 2000 a pokud by žalovaní měli být zavázáni k poskytnutí dalšího plnění, pak by toto bylo v rozporu s dobrými mravy a zásadami poctivého obchodního styku.

Z provedených listinných důkazů soud zjistil následující skutkový stav:

Dne 7. 2. 1997 uzavřela společnost ECOTONER, v. o. s. s Jaroslavou P. smlouvu na zprostředkovatelskou činnost, jejímž předmětem byl závazek společnosti ECOTONER, v. o. s. vyplácet od 1. 1. 1997 každý rok Jaroslavě P. 40 % z čistého účetního zisku provozovny ECOTONER Brno. Výše úhrad byla stanovena tak, že se bude provádět měsíčně, a to zálohami vypočtenými z čistého zisku z předešlého roku. Uznáním závazku ze dne 19. 12. 1997 uznává společnost ECOTONER ECONOMIC a ECOLOGIC, v. o. s. jako dlužník svůj závazek spočívající ve finančním plnění za níže uvedených podmínek ve prospěch věřitelky Jaroslavy P., kdy tento závazek vznikl v souvislosti se vzájemnou podnikatelskou činností společnosti a Jaroslavy P. spočívající v založení obchodní společnosti, jejími obchodními aktivitami se zajištěním a rozšířením obchodní sítě atd. V souvislosti s tím se společnost zavazuje Jaroslavě P. vyplácet měsíčně částku 80.000,-- Kč, kdy toto finanční plnění bude poskytováno v pravidelných měsíčních splátkách do budoucna za podmínky, že celkový měsíční obrát (tržba společnosti) neklesne pod 1,000.000,-- Kč. Práva a povinnosti z tohoto uznání závazku přecházejí v celém svém rozsahu na právního nástupce žalobkyně. Nárok žalobkyně doložila účetními doklady, a to výkazem zisku a ztrátu v druhovém členění, přehledem o změnách vlastního kapitálu a rozvahou ke dni 31. 12.

2006 a dále výpisy z běžného účtu o úhradě částky 80.000,-- Kč za období od počátku r. 1998 do konce r. 2000. Tyto skutečnosti nejsou mezi účastníky spornými.

Z uznání závazku ze dne 19. 12. 2000 vyplývá, že žalovaný č. 1. uznává svůj závazek spočívající ve finančním plnění za níže uvedených podmínek ve prospěch Bedřicha P., kdy tento závazek vznikl v souvislosti se vzájemnou podnikatelskou činností společnosti a manžely P. a v souvislosti s tím se uvedení společníci zavazují Bedřichu P. vyplácet zdaněnou měsíční částku 55.000,-- Kč. Toto finanční plnění bude poskytováno v pravidelných měsíčních splátkách do budoucna, za podmínky, že celkový měsíční obrát společnosti neklesne pod 1,000.000,-- Kč.

Žalovaný dále předložil přehled uhrazených faktur žalobkyni za období od konce roku 1994 do konce roku 1998 s uvedenou sumou položek ve výši 1,242.299,-- Kč.

Dle ust. § 269 odst. 1 a 2 obch. zák. ustanovení upravující v hl. II. této části zákona jednotlivé typy smluv, se použijí jen na smlouvy, jejichž obsah dohodnutý stranami zahrnuje podstatné části smlouvy stanovené v základním ustanovení pro každou z těchto smluv. Účastníci mohou uzavřít i takovou smlouvu, která není upravena jako typ smlouvy. Jestliže však účastníci dostatečně neurčí předmět svých závazků, smlouva uzavřena není.

Dle ust. § 323 obch. zák. uzná-li někdo písemně svůj určitý závazek, má se zato, že v uznaném rozsahu tento závazek trvá v době uznání. Uznání závazku má účinky i vůči ručiteli.

Dle ust. § 265 cit. zák. výkon práva, který je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, nepoživá právní ochrany.

Dle ust. § 451 obč. zák. kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat. Bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního úkonu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.

Na základě výše uvedeného zjištěného skutkového stavu soud dospěl k závěru, že pokud byla předložena listina nazvaná »Smlouva« ze dne 7. 2. 1997, pak obsah této listiny dohodnutý stranami nezahrnuje podstatné části smlouvy stanovené v základním ustanovení obchodního zákona pro každou z těchto smluv a v této listině účastníci dostatečně neurčili předmět svých závazků.

Pokud došlo k uznání závazku na základě listiny ze dne 19. 12. 1997 (patrně dohodnutého ve smyslu ust. § 558 obč. zák.), pak se v případě uznání dluhu jedná o samostatný zajišťovací institut s tím, že se zakládá právní domněnka existence dluhu v době uznání. Důkazní břemeno spočívá na věřiteli. Uznání závazku je jednostranný právní úkon dlužníka adresovaný věřiteli, který lze učinit až poté, co dluh vznikl. Kromě obecných náležitostí je k jeho platnosti třeba písemné formy, vyjádření příslibu zaplatit dluh a uvedení důvodu dluhu a jeho výše. Je třeba rozlišovat uznání dluhu a závazek ze smlouvy. V daném případě nemůže jít o uzavření smlouvy, popř. závazku ze smluvního vztahu, neboť žalovaný jako dlužník tímto uznává svůj závazek spočívající ve finančním plnění do budoucna, a to měsíčním vyplácením částky 80.000,-- Kč na účet žalobkyně.

Z tohoto důvodu má soud zato, že žalobkyně v řízení neprokázala existenci dluhu v době jeho uznání, resp. skutečnost, že dluh v té době skutečně vznikl. Toto uznání závazku nelze posuzovat jako uzavřenou smlouvu. Pokud žalobkyně požaduje, aby žalovaný platil žalobkyni

pravidelnou finanční částku, aniž by v listině nazvané »Smlouva« byl dohodnut předmět vzájemných závazků, a v listině »Uznání závazku«, která nemá náležitosti dle zákona, žalovaný uznává svůj neexistující dluh, pak soudu nezbyvá, než vyslovit rozpor se zásadami poctivého obchodního styku. Ujednání, jejichž uplatnění by byla v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, jsou neplatná, tato práva nejsou vymahatelná a soud v takovém případě uplatněný nárok v rozsahu, v jakém je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, nepřizná.

Na základě výše uvedeného má soud zato, že mezi účastníky řádně nevznikl smluvní vztah, kdy účastníci nedohodli, že by žalobkyně žalovanému poskytovala určitou konkrétní činnost, tj. plnění, za níž by byla oprávněna požadovat uplatněnou částku. Rovněž nebylo prokázáno, že by se žalovaný na úkor žalobkyně bezdůvodně obohatil, a tento majetkový prospěch je třeba vydat, resp. poskytnout peněžitou náhradou. I pokud by účastníci uzavřeli smlouvu, na jejím základě by vznikla pouze jednostranná povinnost žalovanému platit žalobkyni měsíční finanční částky, aniž by za ně bylo poskytnuto adekvátní plnění, pak by se jednalo o nárok, který je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku a soud by takovýto nárok v řízení nepřiznal.

Ze všech výše uvedených důvodů proto soud žalobu zamítl tak, jak je uvedeno shora.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy žalovaný měl ve sporu plný úspěch. Soud žalovanému přiznal náhradu nákladů právního zastoupení ve výši paušální odměny 59.700,-- Kč, vč. 3x režijního paušálu 300,-- Kč, kdy celkové náklady činí 60.600,-- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze, a to prostřednictvím soudu podepsaného.

V Praze dne 16. června 2009

JUDr. Kateřina **H r u d k o v á**, v.r.
s a m o s o u d k y n ě

Za správnost vyhotovení:
Iveta Irvingová